

۲۰۱۵/۱۲/۰۴

فارو

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

تجلیل از روز جهانی محو خشونت علیه زنان ۲۹ نوامبر ۲۰۱۵

از تاریخ ۲۵ نوامبر الی دهم دسمبر روز جهانی محو خشونت علیه زنان با کمپاین ۱۶ روزه حرکات اعتراضی از جانب جامعه مدنی و اقدامات دول علیه خشونت مبتنی بر جنسیت، تجلیل بعمل می آید. کمپاین امسال سرمنشی مؤسسه ملل متحد تحت عنوان "در مقابل خشونت علیه زنان متحد شوید!" همه را دعوت می کند تا "جهان را به نارنجی رنگ ساخته و به خشونت علیه زنان و دختران پایان بخشند". پیوستن به بخشی از این کمپاین از طریق ابراز نظر در فیسبوک و تویتر UniTE.SayNo توصیه شده است.

مبارزه در برابر خشونت علیه زنان و تجلیل این روز را ملل متحد به خاطر حایز اهمیت می داند که خشونت علیه زنان نقض حقوق بشر بوده و محصول تبعیض علیه زنان می باشد. خشونت علیه زنان مانع پیشرفت در ساحات مختلف می گردد، منجمله در ساحات فقر زدایی، صلح و امنیت. خشونت علیه زنان هنوز هم یک مرض جهانی اما قابل جلوگیری می باشد.

در افغانستان از این روز در حالی تجلیل بعمل می آید که حتی بر مبنای ارقام "کمسیون مستقل حقوق بشر

”در کشور ما به مقایسه سال گذشته واقعات خشونت علیه زنان و دختران هفت و نیم فیصد از دیداد یافته است. برای ما این از دیداد خشونت علیه زنان غیر منتظره نیست. در ساحات تحت کنترول طالبان، داعش و ملیشه های گوناگون تنظیمی خشونت علیه زنان یک امر عادی پنداشته می شود. ساحاتی که ظاهراً تحت کنترول دولت اند، از نبود حاکمیت قانون، فرهنگ معافیت، فساد و قانون شکنی توسط برخی مؤظفین خدمات عامه رنج می برند. بی امنیتی مستمر، ضعف دولت مرکزی و فقدان اراده سیاسی در حکومت و بیسوادی اکثریت باشندگان کشور نیز به مشکلات مذکور می افزایند.

کوشش های جامعه مدنی و برخی سازمان های جهانی صرف قادر به بیداری بخش کوچکی از زنان از حق اعتراض بر خشونت شده است. اما وقتی زنی چون رخشانه در اعتراض به بیداد پدر حریص و شوهر کهن سالش، خانه شوهر را ترک نموده و به کمک مرد دیگری فرار می کند، توسط ملا های کور ذهن سنگسار می شود. و دولتی که خود را مشروع و مبتنی بر دیموکراسی می نامد، نه توان جلوگیری از این فاجعه را دارد و نه توان به عدالت کشاندن آن ملا و حواریون او را که حاکمیت دولت را به مسخره گرفته و برخلاف قوانین نافذه و حتی بر خلاف شرع، رخشانه را در قرن بیست و یکم به وحشیانه ترین وجه به قتل رساندند. کشتار فرخنده ها و رخشانه ها در شرایطی صورت می گیرد که کشورهای مدافع حقوق زن در افغانستان حضور پُر رنگ نظامی و نفوذ سیاسی دارند اما در مقابل همچو جنایات سکوت اختیار می کنند.

صرف در صورت تأمین صلح، استقرار مردم سالاری واقعی و متکی بر انتخاب آگاهانه و مستقل هر فرد دارنده حق رأی (نه انتخاب تیکه داران قومی) و تأمین حاکمیت قانون می توان به محو خشونت علیه زنان و دختران رسید. دولتی که بتواند امنیت باشندگان کشور را تأمین کرده و قانون را حاکم سازد، می تواند در همکاری با جامعه مدنی و رسانه ها قادر به محو تدریجی خشونت علیه زنان و دختران گردد.

کمیته حقوق بشر فدراسیون سازمان های پناهندگان افغان در اروپا (فارو)